

Saroj Kumari. & others v. The State of Punjab & others 262
(R.S. Mongia, J.) (F.B.)

ਆਰ ਐਸ ਮੌਗਿਆ, ਜੀਐਸ ਸਿੰਘਵੀ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸੁਧਾਲਕਰ ਜੇ.ਜੇ

ਸਰੋਜ ਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWP 14874

4 ਮਈ, 1998

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 226—ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ 6.2.1978 ਅਤੇ 16.6.1978 ਅਤੇ I ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ . 6.1.1979 ਅਤੇ. 20.2.1979—ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚ—ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ — ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਮ 1 ਐਟੂ [ਰੀ ਇਨਕਰੀਮੈਂਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 8.2.1978 ਨੂੰ ਆਮ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣਾ—ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਸੂਟ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਭ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਦਾਅਵਾ—ਮੌਜੂਦਾ ਤਨਖਾਹ ਫਿਕਸੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਮ ਆਈ ਐਚਰ ਵਾਧੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ। ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ — ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਨੇ I g ਰਾਹਤ ਵਿੱਚ 1 ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਪਰ 5 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ 3 ਸਾਲ ਅਤੇ 2 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨ (ਬਕਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ) ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ/ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਣੀਆਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ।

(ਪੈਰਾ 12)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। . ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਸਹੀ ਨਿਰਧਾਰਨ

ਅਤੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ/ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਥਰੈਸ਼ਹੋਲਡ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮਿਆਦ

ਲਈ, ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਅਵਧੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 12, 13 ਅਤੇ 14)

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226—ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਮਿਤੀ 6.1.1979—ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ। ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਦਾਇਤਾਂ ਗੈਰ-ਵਿਤਕਰੇ ਭਰੇ ਕੁਐਡਰਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ-ਸਰਕਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੀ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜੋ 8.2.2 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੈਗੂਲਰ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। 1978 ਅਤੇ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਏ - ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਆਇਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਐਡਹਾਕ - ਦਾ ਮਤਲਬ.

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਹਨ? ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਟਾਪ ਗੈਪ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਉਲਟ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਅਣਮਿਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਬਲਕਿ ਨਿਯਮਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311। ਸੇਵਾ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਥਾਈ, ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਸਥਾਈ/ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 16 ਉਦੋਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਦੋ ਸਮਾਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜਾਂ ਸਟਾਪ ਗੈਪ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਕੇ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰੀ ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 15)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਚਨਚੇਤੀ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਦਾ

Saroj Kumari. & others v. The State of Punjab & others 264
(R.S. Mongia, J.) (F.B.)

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਰੈਗੂਲਰ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 6 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਭਰੀ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਓ। 6 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਐਡਹਾਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੜਤਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 6 ਫਰਵਰੀ 1978 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਕੋਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵ ਐਡਹਾਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਐਡਹਾਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਇਸ ਖਤਰੇ ਕਾਰਨ ਹੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਇਨਕਰੀਮੈਂਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਰੈਗੂਲਰ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਾਂ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਸੇਵਾ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਸਨ।

(ਪਰਾ 17)

(ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਖਵਰਸ਼ਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੀ. ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. 5625 ਆਫ 1996
ਦਾ ਫੈਸਲਾ 18.11.1996 (ਡੀ.ਬੀ.), ਓਵਰ-ਰੋਲਡ)

ਆਰ ਐਸ ਮੌਰੀਆ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 1992 ਦੀ 16821, 1993 ਦੀ 7048, 1993 ਦੀ 11365, 1993 ਦੀ 11365, 1994 ਦੀ 8430, 1995 ਦੀ 11398 ਅਤੇ 1995 ਦੀਆਂ 14874 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ 1995 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰ: 1995 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰ: 1995 ਦੇ 14874 ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। 2 ਨਾਲ ਹੀ 1994 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 848 ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਵਜੋਂ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 1995 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 14874 ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਐਲਪੀਏ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਐਡਹਾਕ ਅਧਿਆਪਕ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਐਸਏ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਐਡਹਾਕ ਵਰਕ ਮੁਨਸ਼ੀ ਜਾਂ ਲੇਜ਼ਰ ਕੀਪਰ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਡੀ.

(3) ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਬੰਧ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ 8 ਫਰਵਰੀ 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 6 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ 400 ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਗੁੰਮਰਾਹ ਹੋਏ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ 8 ਫਰਵਰੀ 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੜਤਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਡਹਾਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ। . ਵਿੱਚ. ਦੂਜੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 3.17-ਏ(2) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਸਥਾ, ਵੈਲ. II, ਹੋਵੇਗਾ

ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹੜਤਾਲ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਫਰਵਰੀ-6, 1978 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੁੱਚੇ ਸਰਕੂਲਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ:-

“ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 550-3CE-78/3879, ਮਿਤੀ 6 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਦੀ ਕਾਪੀ, ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ, ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ, ਆਇ।

ਵਿਸ਼ਾ: -8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

1. ਮੈਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
2. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਕੀ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੈਟਰਨ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੀਆਂ ਅੱਠ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਾਲ 1976-77 ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰੇਡਵੇਜ਼ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 8.33 ਫੀਸਦੀ ਬੋਨਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਐਕਸ-ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਯੋਗ ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ 180 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਅਣਵਰਤੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸਗੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਮੁਫਤ ਇਲਾਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮਾਲੀ ਖਰਚੇ ਦਾ ਲਗਭਗ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

3. ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਵੱਲੋਂ 400 ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੈਮਬਰਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੌਂਪੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਪਰ ਕੁਝ ਕੁ ਗੁੰਮਰਾਹ ਹੋਏ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ 8 ਫਰਵਰੀ 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੜਤਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਐਡਹਾਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੁਰੰਤ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ। ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II ਦੇ ਨਿਯਮ 3.17A(2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਹੜਤਾਲ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਮੈਨਟੇਨੈਂਸ) ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
4. ਇਹ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਆਮ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(4) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਐਲਪੀਏ ਅਤੇ ਆਰਐਸਏ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਬੋਰਡ ਦੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ।

(5) 16 ਜੂਨ, 1978 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 8 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸਕੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੈੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, 1978. ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਲਾਭ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। 16 ਜੂਨ, 1978 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ:-

ਉਪ:- 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣਾ।

ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 550-3CE 78/3879 ਮਿਤੀ 6 ਫਰਵਰੀ, 1978,—

ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਚੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਰਿਆਇਤਾਂ ਵਧਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵਰਗਾਂ ਨੇ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਹੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਇਸ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ:-

- (i) ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 8 ਫਰਵਰੀ 1978 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 1, ਭਾਗ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 4.10 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

Saroj Kumari. & others v. The State of Punjab & others 268
(R.S. Mongia, J.) (F.B.)

ਇਹ ਵਾਧਾ ਆਮ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਬਾਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਅਧਿਕਤਮ ਸਕੇਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਸਮੀ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਤੇ

(ii) ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਨੱਥੀ ਫਾਰਮ.

2. ਉਪਰੋਕਤ (i) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ UO ਨੰ. 10-3/78 (3106-FPR-78, ਮਿਤੀ 15 ਜੂਨ, 1978 ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ।

ਰਾਹੀਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੁਝ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਦਫਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ।

16 ਜੂਨ, 1978 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

I. ਕੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

II. ਕੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਾਧਾ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

I. ਕੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ।

IV. ਕੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

IV. ਕੀ ਇਹ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਨਹੀਂ। ਲਾਭ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਹਾਂ। ਲਾਭ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹਾਂ। ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਿਤੀ,

8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹਾਂ। ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਾਧੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਾਧੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

VI. ਕੀ 8 ਫਰਵਰੀ 1978 ਦੀ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ, ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

VII. ਕੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

VIII. ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਦੇ ਘੱਟੋ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ.

ਹਾਂ। ਇਹ ਲਾਭ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ ਹੋਵੇ।

ਹਾਂ। ਇਹ ਲਾਭ ਨਿਯਮਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸਨੇ ਦਿਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਵੀ ਹੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

6)) ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 16 ਜੂਨ, 1978, ਜਾਂ 20 ਫਰਵਰੀ, 1979 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। 20 ਫਰਵਰੀ, 1979 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

2) ਕੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਖ਼ਰਾਬ.

(5) ਕੀ ਐਡਹਾਕ ਅਤੇ ਵਰਕਚਾਰਜਡ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਨਹੀਂ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ 6 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧਾ

ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹੇ। ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਐਡਹਾਕ ਅਤੇ

ਵਰਕ ਚਾਰਜ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਚਨਚੇਤੀ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਨ। 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੌਜੂਦਾ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਜੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਨ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਐਡਹਾਕ ਅਤੇ ਵਰਕ ਚਾਰਜ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧਾ।"

7)) ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 6 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ, 20 ਫਰਵਰੀ 1979 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਪਰਸ ਰਾਮ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰ/ਅਧਿਆਪਕ, ਜੋ *ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਅਚਨਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ, ਨੇ 16 ਜੂਨ, 1978 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰ. 3312 ਆਫ 1989 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰ.*

1989 ਦਾ 3313 ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਸ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 18 ਨਵੰਬਰ, 1991 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਦੋ ਐਲਪੀਏ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

8)) ਮੇਸ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 14874 ਆਫ 1995 ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 16 ਜੂਨ, 1978 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਕੀ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 1995 ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ? ਕੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭ ਜਾਂ ਰਾਹਤ ਨਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ? ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ? 'ਕੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ .ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ?

9)) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਗਲਤ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ, ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਗਲਤ ਅਦਾਇਗੀ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮਹੀਨਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਅਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਵਰਤੀ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ, ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਬਕਾਏ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਰਾਹਤ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਐਮਆਰ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਉਝੋਜੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਜੀਦ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹਤ ਸਿੱਖੀ। ਹੋਰ(1)। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਤੋਂ 7 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ

4) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ-

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 12 ਅਗਸਤ, 1985 ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ 7 ਮਾਰਚ, 1987 ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ "ਜੇ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ"। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1978 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 11 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਚਿਤ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਂ ਰੋਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- 5) ਦੋਹਾਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਸਲ ਨੁਕਤੇ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਆਵਰਤੀ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਗਲਤ ਗਣਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਸਿਕ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜੋ ਸਮਾਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਉਚਿਤ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਕਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਤਰੱਕੀ ਆਦਿ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਰਾਹਤਾਂ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਾਚਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕੇਵਲ 1 ਅਗਸਤ, 1978 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲਾਚਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਚਿਤ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਇਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਵਰਤੀ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

6. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ "ਇਕ ਵਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਵਰਤੀ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਚਿਤ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਹੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਹਰੇਕ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਣਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸਹੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਹੋਟਾ ਚੀਨ ਸ਼ਬਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਮੱਤਾਪੱਲੀ ਰਾਜੂ, ਏਆਈਆਰ 1950 ਐਫਸੀ 1 = 1949 ਐਫਸੀਆਰ 484 = 50 ਬੋਮ ਐਲਆਰ 181 (1951) ਐਲ.ਐਮ.ਐਲਜੇ 752)।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐਸ.ਐਸ. ਰਾਠੌਰ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ। ਐਮਪੀ ਰਾਜ (1989) 11 ਏਟੀਸੀ 913 = 1989 Supp (1) ਐਸਸੀਆਰ 43. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਪੂਰੀ

7. ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਉਲਟ, ਹਰ ਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਗਲਤ ਗਣਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ. ਮੌਜੂਦਾ 'ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- (10) ਸਿਖੀਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ *ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)*, ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ। *ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)*

ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ:

- 6) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ! ਈ. ਜਨਰਲ (ਹਰਿਆਣਾ) ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨੋਰੰਜਨਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲੰਬੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਖੀ

ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ 1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 7435 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 24 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੈ। #e ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ।

- 7) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਝੋਟੇ ਦੋਹਰੇ ਆਧਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਇਹ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੈ-ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਨਿਪਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਲੰਬੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਜੋ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰੇਕ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਟ੍ਰੈਟ-ਜੈਕਟ ਫਾਰਮੂਲਾ ਜਾਂ ਲੱਕੜ ਦਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁਢਲੇ ਵਿਚਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਲੇਸਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਨਸੈਟਲ

Saroj Kumari. & others v. The State of Punjab & others 276
(R.S. Mongia, J.) (F.B.)

ਕਰਨਾ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

(11) ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ; ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਖਤਿਆਰੀ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(12) ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ/ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਮਆਰ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ।

(13) ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਸਹੀ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੇਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ/ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਭੁਗਤਾਨ ਬਕਾਇਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ

ਵਾਜ਼ਬ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਇੱਕ ਵਾਜ਼ਬ ਅਵਧੀ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(15) ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਦੇ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ 8 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ, 1978. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜਿਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਕ ਵਰਗ ਹਨ? ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਟਾਪ ਗੈਪ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ

ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 311 ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਥਾਈ, ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਸਥਾਈ/ਅਰਧ ਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 16 ਉਦੋਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਦੋ ਸਮਾਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜਾਂ ਸਟਾਪ ਗੈਪ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਕੇ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰੀ ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਲਈ ਗਿਣਨਯੋਗ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟ ਰਿਕਰੂਟ ਕਲਾਸ II ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਫਸਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (3) ਵਿੱਚ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(16) ਪਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਖੀਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ

ਐਡਹਾਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 16 ਜੂਨ, 1978 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ 8 ਫਰਵਰੀ 1978 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੈਗੂਲਰ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਹੜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਨਾ ਗਏ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰਸ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1989 ਦਾ

Saroj Kumari. & others v. The State of Punjab & others 279
(R.S. Mongia, J.) (F.B.)

ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 3312) ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ 18 ਨਵੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(17) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, 1992 ਦੇ ਦੋ ਐਲ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 583 ਅਤੇ 584 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ 18 ਨਵੰਬਰ, 1996 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ *ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਖਵਰਜਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ*, (1996 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 5625) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ, ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਰੈਗੂਲਰ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ 8 ਫਰਵਰੀ 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 6 ਫਰਵਰੀ 1978 ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਭਰੀ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਓ। 6 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੜਤਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਤੁਰੰਤ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 6 ਫਰਵਰੀ 1978 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵ ਐਡਹਾਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਐਡਹਾਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਇਸ ਖਤਰੇ ਕਾਰਨ ਹੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲਰ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਾਂ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਸੇਵਾ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪਰਸ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ *ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰੀ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਸਨ।* ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਿੰਦੂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ

Saroj Kumari. & others v. The State of Punjab & others 280
(R.S. Mongia, J.) (F.B.)

ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਸ਼ਲ (5) ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲ ਕਰਮਚਾਰੀ, (ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 1979 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਏਡਿਡ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ

(4) 1988 (4) SLR 297

(5) ਏਆਈਆਰ 1996 ਐਸਸੀ 2584

ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਅਗਾਊਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਰਾਜ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। *ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜਸਮੇਰ ਸਿੰਘ, (6)* ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 'ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ' ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਉਸੇ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੈਗੂਲਰ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਚੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮਤ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਕੰਟਰੋਲ. ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਰਸ ਰਾਮ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਵੀ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

(18) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ *ਸੁਖਵਰਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਦੂਜੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ 'ਐਡਹਾਕ' ਅਤੇ 'ਰੈਗੂਲਰ' ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 1997 ਦਾ SLP ਨੰਬਰ 15219 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ SLP ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੰਤਿਮ ਸਟੇਅ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਖਵਰਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

(19) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਐਡਹਾਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ 8 ਫਰਵਰੀ 1978 ਤੱਕ ਰੈਗੂਲਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Saroj Kumari & others a. The State of Punjab & others 282
(R.S. Mongia, J.) (F.B.)

8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਜੋ ਕਿ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਜਿਹੜੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ। , 1978. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲਾਭ ਕੇਵਲ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਰੈਗੂਲਰ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(20) ਥForithe3 ਪੂਰਵਗਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸਿਵਲ ਐਫਆਰਆਈਟੀ ਪੇਟ ਨੰਬਰ 16821 ਆਫ 1992, 1993 ਦੇ 7048, 1993 ਦੇ 11365, 1993 ਦੇ 8430, 1994 ਦੇ 11398, 1995 ਦੇ 11398 ਅਤੇ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਦੀ ਨੰ. 1459 ਅਤੇ 1485 ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। 992 ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ 18 ਨਵੰਬਰ, 1991 ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 3312 ਅਤੇ 3313 ਆਫ 1989 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। RSA ਨੰ. 848 ਆਫ 1994 ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮਿਤੀ 20 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 25 ਨਵੰਬਰ 1992 ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ

(6) JT 1996 (3) S.C. 876

283

I.L.R. Punjab and Haryana

1998(2)

ਜਾਵੇਰੀ।

ਮਹਿਕ

20236 HC (1LR)-ਸਰਕਾਰ। ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂ. ਟੀ., ਸੀ. ਐੱਚ. ਡੀ.